

[Grethe Fenger Møller]

ydes til kunstnere, der tjener et bestemt politisk partis interesser? Finder undervisningsministeren ikke, at det er mere demokratisk at lade spørgsmålet om kunstnerisk støtte afgøre af et folketingsflertal end af et enkelt politisk parti? Finder undervisningsministeren ikke, at kunsten generelt får bedre vilkår, hvis den ikke er afhængig af at skulle tjene bestemte politiske interesser? Eller er undervisningsministeren efter drøftelser eventuelt med øvrige medlemmer af regeringen blevet overbevist om rigtigheden af statsministerens udtalelser i åbningstalen om den kunstneriske frihed?

Spørgsmålet om Det kgl. Teaters fremtid har også været berørt i åbningstalen. Jeg vil gerne sige, at jeg er ret forbavset over, at dette spørgsmål bliver behandlet i den offentlige debat, som om denne sag allerede var afgjort. Det er den jo ikke, for Det kgl. Teaters fremtid har hverken været drøftet i kulturudvalget eller her i folketingssalen.

Fra konservativ side går vi ind for, at vi har en nationalscene, der giver gode vilkår for både opera, ballet og skuespil. Derfor vil vi gerne være med til at forbedre Det kgl. Teaters vilkår. Men vi tager afstand fra tanken om, at det skulle være nødvendigt at lukke Det kgl. Teater i 2 år for at foretage den nødvendige ombygning. Dette finder vi helt uacceptabelt. Vi er klar over, at det vil komme til at koste nogle penge at forbedre Det kgl. Teaters vilkår. Ministerens forslag går ud på, at der skal anvendes 264 mill. kr. til dette. Det er mange penge. Vi synes ikke, vi får nok for de penge. Hvad er det, vi får for de penge? En ombygning af baglokalerne, dvs. prøve- og omklædningsrum for Gamle Scene, og en nedrivning af det indvendige af Stærekassen plus opbygning af en ny scene dér. Vi har tre hovedindvendinger imod ministerens forslag.

Den ene er, at teatret bliver lukket i en længere tid; dette er utilfredsstillende for de borgere, der ønsker at gå i Det kgl. Teater.

Den anden er, at ministerens forslag er meget kostbart.

Den tredje er, at forslaget kun giver en teatermæssigt halvdårlig løsning. Vi ser hellere, at man gør noget andet for at forbedre Det kgl. Teaters situation. Vi ser gerne, at man får en deling af nationalscenen i to bygninger, at vi får en helt ny scene til teater, og at vi starter med at bygge denne nye scene f.

eks. på området ved Christianshavns vold. Derefter kan man gå i gang med ombygningen af Gamle Scenes baglokaler. Herved opnår vi både en løsning, der er billigere, en, der er teatermæssigt bedre, vi får et helt nyt teater med moderne faciliteter, og vi undgår også, at vi må lukke Det kgl. Teater gennem en længere periode.

Kurt Hansen (VS):

I statsministerens åbningstale blev det korrekt konstateret - jeg citerer (Folketingstidende 1977-78, sp. 11):

»Nogle grupper rammes særlig hårdt af arbejdsløsheden, nemlig de langtidsledige, kvinderne og ikke mindst de unge. For at effektivisere indsatsen for disse grupper oprettes et særligt beskæftigelsessekretariat, der som en hovedopgave skal overveje og undersøge forslag, der fra forskellig side fremsættes, og bringe disse ideer videre til de enkelte ministerier, kommuner og organisationer.«

Altså: for disse meget udsatte marginalgrupper kommer man og siger, at nu skal der laves et beskæftigelsessekretariat. Det er stort set det eneste konkrete bud, man har, hvis man endda kan kalde det et konkret bud, for det indeholder jo ikke nogen konkrete initiativer, som reelt kan nedsætte arbejdsløsheden. Den konstatering, som i øvrigt ligger i det citat, jeg læste op, er åbenbart relativt ny for regeringen, men mange af os andre har i hvert fald været klar over den igennem lang tid, og vi har også ud fra denne klarsynethed, som regeringen ikke har haft tidligere i hvert fald, på forskellig vis søgt at tage politiske initiativer, som kunne dæmme op for de værste arbejdsløshedsvirkninger. Jeg skal blot henvise til den beskæftigelsesplan, som vores ordfører gik lidt mere i detaljer med, den beskæftigelsesplan, vi fremlagde i augustsamlingen. Hvis de ting, som ligger indbygget i denne plan, var blevet gennemført, kunne man faktisk sætte opimod 100.000 mennesker i arbejde på årsbasis, og det ville være et vigtigt bidrag til at skære meget dybt i disse marginalgrupper, gøre disse særlig udsatte grupper, som kvinderne, de unge og de langtidsarbejdsløse jo er, meget mindre.

Jeg har såvel i statsministerens åbningstale som i den skriftlige redegørelse ledt med lys og lygte efter initiativer fra regeringens side, som kunne modsvare disse gruppers meget